

Panevėžio „Vilties“ progimnazija

EMA GRAKAUSKAITĖ 5b klasė

Pasaka

Laju takas

Konsultavo lietuvių kalbos mokytoja ekspertė Audronė Tichanavičienė
2017

Kartą Anykščių pakraštyje buvo pelkė, kurioje gyveno piktas niurzglis, gobšuolis, tinginys ir blogas velnias – vardu Alzernonas. Už devynių jūrų, už dviejų marių ir už keturių kalnų gyveno turtingas, darbingas, linksmas, geras ir protingas bei gražus kunigaikštis Jokūbas Didysis.

Vieną vėlų vasaros vakarą į kunigaikštystės vartus pasibeldė paštininkas, kuris atnešė žinią kunigaikščiui Jokūbui Didžiajam. Laiške buvo parašyta, kad velnias Alzernonas iš „Švenčių“ karalystės pagrobė princesę Elžbietą Antrąją. Valdovas, pamatęs princesės nuotrauką, apstulbo nuo jos grožio. Jis sukvietė savo tarnus ir liepė balnoti jo ištikimąjį žirgą Kiną. Rytojaus rytą išjojo su savo ištikimaisiais tarnais.

Kitą rytą kunigaikštis nusigavęs prie pelkės, pamatė velnią. Jokūbas Didysis sako Alzernonui:

- Atiduok princesę Elžbietą Antrąją!
- Dar ko supykęs, – tarė velnias.

Tada jaunikaitis apsisuko ir nujojo su kariūnais plano aptarti. Na, o vienas karžygys ir sako kunigaikščiui:

- Pone, gal mums reikia tarp medžių viršūnių nutiesti taką, o į pelkę pripilti miltų ir vandens? Tada velnias mūsų nepasieks ir mes galėsime laivai išvaduoti princesę.

- Gal ir nieko šita tavo mintis, – tarė Jokūbas.

Valandėlę pagalvojęs kunigaikštis tarė savo tarnams:

- Pradedame tiesti taką tarp medžių viršūnių.

Po dviejų savaitių, po dviejų dienų ir po dviejų naktų bei po dviejų valandų buvo nutiestas trijų šimtų metrų ilgio medžių viršūnėse takas, kurį Kunigaikštis pavadino „Lajų taku“! Visi džiaugėsi, bet nebuvo kada švęsti, nes teko vaduoti princesę.

Velnias, nesupratęs kas čia vyksta, pririšo Elžbietą prie stiprių grandinių, kad jos niekas nepavogtų. Kunigaikštis, pasiėmęs savo stiprųjį kardą, užsėdęs ant ištikimo žirgo Kino, jojo vaduoti savo mylimosios princesės. Jokūbas Didysis užsimojo ir vienu smūgiu nukirto velniui galvą. Išvadavęs princesę tuoj skubėjo į savo karalystę kelti puotos. Vestuvės vyko tris dienas.

Visi šventė, vaišinosi, šoko, dainavo ir vargo nematė! O medžių „Lajų takas“ ten ir tebestovi!